

Woord van leven - januari 2024

"Heb de Heer, uw God, lief... en uw naaste als uzelf." (Luc 10, 27)

Hier vind je verschillende digitale versies van het maandelijks Woord van Leven (video voor iedereen, video voor kinderen, Powerpoint voorstelling, MP3 Podcast, stripverhaal voor kinderen of tieners) : www.woord-van-leven.be

"Heb de Heer, uw God, lief... en uw naaste als uzelf." (Luc 10, 27)

De Week van Gebed voor de Eenheid van de Christenen^[1] biedt dit jaar deze zin ter overweging aan. De zin heeft diepe wortels in het Oude Testament^[2]. Op weg naar Jeruzalem wordt Jezus aangesproken door een wetgeleerde die Hem vraagt: "Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?"^[3] Er ontstaat een dialoog en Jezus antwoordt met een tegenvraag: "Wat staat er in de wet geschreven?"^[4] Zo ontlokt hij het antwoord aan zijn gesprekspartner: liefde voor God en liefde voor de naaste worden in hun samenhang beschouwd als de synthese van de Wet en de Profeten.

"Heb de Heer, uw God, lief... en uw naaste als uzelf."

"En wie is mijn naaste?", vervolgt de wetgeleerde. Jezus antwoordt door de parabel van de barmhartige Samaritaan te vertellen. Hij geeft geen opsomming van allerlei soorten mensen die in aanmerking komen als naasten, maar beschrijft de houding van diep mededogen die al ons handelen moet bezielen. Wij zijn het zelf die ons tot "naasten" van anderen moeten maken.

De vraag die zich aandient is: "En ik, wiens naaste ben ik?"

Net zoals de Samaritaan dat deed, moeten wij zorgen voor onze broers en zusters van wie we de noden kennen, zonder enige angst toelaten dat we betrokken geraken bij situaties die zich voordoen en een liefde hebben die probeert om iedereen te helpen, te ondersteunen en aan te moedigen.

Het is nodig om in de ander een ander zelf te zien en aan de ander te doen wat je voor jezelf zou willen. Dat is de zogenaamde "gouden regel" die we in alle religies vinden. Gandhi legt het helder uit: "Jij en ik zijn één. Ik kan je geen kwaad doen zonder mezelf pijn te doen."

"Als we onverschillig blijven of niets doen om tegemoet te komen aan de behoeften van onze naaste, of het nu gaat om materiële of geestelijke goederen, kunnen we niet zeggen dat we onze naaste liefhebben als onszelf. We kunnen niet zeggen dat we hem of haar liefhebben zoals Jezus dat deed. En in een gemeenschap die geïnspireerd wil worden door de liefde die Jezus ons leerde, kan er geen plaats zijn voor ongelijkheid, niveauverschil, marginalisatie of

verwaarlozing. Zolang we in onze naaste alleen maar een vreemdeling zien, iemand die onze vrede verstoort of die onze plannen in de war stuurt, kunnen we niet zeggen dat we God liefhebben met heel ons hart."^[5]

"Heb de Heer, uw God, lief... en uw naaste als uzelf."

Het leven is dikwijls dat wat je overkomt op dit moment. Zien wie er naast je staat, weten hoe je naar de ander luistert, het kan boeiende openingen maken en onvoorziene initiatieven in gang zetten.

Dit is wat Victoria overkwam: "In de kerk word ik getroffen door de prachtige stem van een Afrikaanse vrouw die naast me zit. Ik druk mijn bewondering uit en moedig haar aan om lid te worden van het parochiekoor. We blijven met elkaar napraten. Ze is een religieuze uit Equatoriaal-Guinea op doorreis in Madrid. Ze vertelt over het opvangtehuis van haar congregatie in Afrika. Ze vangen verlaten baby's op, jongens en meisjes, die ze tot op volwassen leeftijd begeleiden. Ze helpen hen bij hun universitaire studies of leren hun een beroep. Het naaiatelier is heel succesvol, maar er zijn niet genoeg naaimachines.

Ik bied aan om haar te helpen andere machines te vinden, vertrouwend op Jezus. – Ik ben er zeker van dat Hij op dat moment naar ons luisterde en me aanspoorde om lief te hebben zonder berekening. –

Een van mijn vrienden kent een vakman die graag deel uitmaakt van deze keten van liefde. Hij zorgt ervoor dat acht naaimachines gerepareerd of klaargemaakt worden en vindt op de koop toe een strijkmachine. Een paar vrienden biedt aan om ze helemaal naar Madrid te brengen en verandert daarvoor de bestemming van hun tweedaagse vakantie. Bijna duizend kilometer leggen ze af. En de "machines van de hoop" bereiken, via een lange reis over land en over zee, Malabo, de hoofdstad van Equatoriaal-Guinea. Daar kunnen ze hun ogen niet geloven! Hun berichten spreken een en al van dankbaarheid!"

Samengesteld door Patrizia Mazzola en het Woord van leven-team

^[1] De Week van gebed voor de eenheid wordt gevierd op het hele noordelijk halfrond van 18 tot 25 januari en op het zuidelijk halfrond tijdens de week van Pinksteren. De teksten van het gebed van dit jaar werden voorbereid door een oecumenisch team uit Burkina Faso.

^[2] Vgl. *Deut* 6, 4-5 en *Lev* 19, 18.

^[3] *Luc* 10, 25.

^[4] *Luc* 10, 26.

^[5] Chiara Lubich, *Woord van leven van november 1985*.